

מ"ת 12577/04/14 - מדינת ישראל נגד סלמה סקה (עציר) - הובא באמצעות שב"ס, מוחמד מכאווי (עציר) - הובא באמצעות שב"ס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 12577-04-14 מדינת ישראל נ' סקה(עציר) 19 יוני 2014
מ"ת 49184-05-14 מדינת ישראל נ' מכאווי (עציר)
בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המבקשת
נגד
המשיבים
מדינת ישראל על-ידי ב"כ עו"ד נעם שביט
1. סלמה סקה (עציר) - הובא באמצעות שב"ס 2. מוחמד
מכאווי (עציר) - הובא באמצעות שב"ס שניהם על-ידי ב"כ
עו"ד איתן און

החלטה

1. בפניי שתי בקשות למעצר עד תום ההליכים המשפטיים על-פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה-מעצרים] התשנ"ו - 1996, (להלן: "**חסד"פ מעצרים**") שאוחדו ונידונו במשותף.
2. הבקשות הוגשו בד בבד עם כתבי אישום המייחסים לשני המשיבים, שני אירועי שוד מזויין בחבורה, נשיאה והובלה של נשק, חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות ואיומים - עבירות לפי סעיפים 499, 402(ב) ו-29, 144(ב) רישא ו-29, 333 בנסיבות 335(א)+(1)+(2) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
על-פי האישום הראשון, ביום 14.03.14 בסמוך לשעה 21:50, המשיב 1 (שיקרא להלן: "**סקה**"), המשיב 2 (שיקרא להלן: "**מכאווי**") ואחר ביצעו שוד בחנות פיצוחי סיני ברח' יפת 260, כשהם מצוידים באקדח ותוך איום על השוהים בחנות ותוך כדי ירי לעבר העובדים במקום.
כתוצאה מהמעשה נפצע אחד העובדים בידו וברגלו מירי ונגנב סכום של למעלה מ-2,000 ₪ מקופת העסק.
המשיב סקה נהג ברכב המילוט של השודדים, רכב מאזדה 3 לבנה נטולת מספרי רישוי, ואילו מכאווי השתתף בפעולה בתוך בית העסק.
על-פי האישום השני, כשבע שעות לאחר אירועי האישום הראשון, בתאריך 15.03.14 בסמוך לשעה 04:55 ביצעו השניים עם אותו אחר, שוד נוסף בנסיבות דומות, באמצעות אקדח, בבית העסק "מינימרקט פטריאדגי" ברח' יפת 105 ביפו. גם באירוע זה, סקה נהג את המאזדה 3 הלבנה ללא מספרי רישוי, ומכאווי והאחר נכנסו רעולי פנים לחנות, איימו באופן מילולי ובאקדח וירו לכיוונם וגנבו בשוד כסף מזומן (כ-1,300 ₪), סיגריות, כרטיסי חיוג ובקבוקי אלכוהול.
במנוסת השודדים מהמקום גרמו לתאונת דרכים בין רכבם לרכב בעלי בית העסק, שהגיעו לזירה, ואיימו על הללו באקדח.

באישום השני הואשמו המשיבים בעבירות זהות לאלו של האישום הראשון, למעט עבירות החבלה והפציעה בנסיבות מחמירות.

3. כידוע, לשם מעצרו של נאשם, לאחר הגשת כתב אישום, על המדינה להוכיח שני יסודות - עילת מעצר על-פי אחת העילות המנויות בסעיף 21(א) לחסד"פ מעצרים, וקיומן של ראיות להוכחת האשמה, לפי סעיף 21(ב) לחסד"פ מעצרים. גם לאחר שהשתכנע בית המשפט כי ניתן להורות על מעצר, לא יעשה כן באם ניתן להשיג את תכלית המעצר תוך קביעת חלופות מעצר לפי סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים.

(ראו בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** פ"ד(2) 133, (1996); בש"פ 1145/14 **אמרה נ' מדינת ישראל** (25.02.14)).

4. באשר לקיומן של עילות מעצר בבקשות הנוכחיות דומה שאין מחלוקת של ממש. עבירות שוד מזוין, תוך נשיאה וירי בנשק חם בחבורה מקימה עילת מעצר של מסוכנות מכח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) ו-(4) לחסד"פ מעצרים (ראו בש"פ 8445/13 **מוחמד עזאם נ' מדינת ישראל** (23.12.13)).

באשר למשיב 2, בחומר החקירה ראיות לכך שלמרות שידע שהוא דרוש לחקירה לא התייצב במשטרה תקופה של כחודשיים ימים, עובדה המעידה על קיום עילת מעצר מכח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

5. לב המחלוקת בין הצדדים בבקשות שבפניי הוא שאלת קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיבים, כי השתתפו בביצוע המעשים המיוחסים להם. כנאמר - תנאי בלעדיו אין להפעלת סעיף 21 לחסד"פ מעצרים **"שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה"** (פרשת 8087/95 - **זאדה**).

אדון בקיומן של "ראיות לכאורה" כנגד המשיבים תוך פירוט הראיות שהציגה התביעה:

א. בחומר החקירה ראיות לכך ששני המשיבים שכרו ביום 13.03.14 רכב מסוג מאזדה 3 בצבע לבן שמספרו 71-589-71. רכב זה היה מעורב בתאונה עם רכבם של בני משפחת פטריאגי, בעלי בית העסק שנשדד באירוע נשוא האישום השני (ראו מסמכי חברת "אלדן" ודיסק).

התאונה התרחשה במרחק של כ-50 מטרים ממקום השוד וברכב נמצאו קופסאות סיגריות ובקבוקי משקה אלכוהולי שזוהו ככאלה שנגנבו בשוד (עדות איאב פטריאגי, דו"ח השוטר אריאל אמינוב).

ב. המשיב סקה הודיע טלפונית למשטרה על גניבת רכב המאזדה ביום 15.03.14 בשעה 05:03, דקות ספורות אחרי השוד בחנות של משפחת פטריאגי ואחרי התאונה שהתרחשה בסמוך לעסקם בין רכבם לבין המאזדה.

ג. על-פי דו"ח של השוטר דאהר נאדר ותמונות שצולמו בבדיקת רכב המאזדה - לא נמצאו בו כל סימני פריצה או התנעה שלא באמצעות מפתח. לוחיות הזיהוי הוסרו ממנו והונחו בתא המטען.

ד. בצדה הפנימי של אחת מלוחיות הזיהוי - נתגלתה טביעת אצבעו של סקה (ראו מעתק 3 לדו"ח תיעוד פיתוח טביעת אצבע ודו"ח ורד לובשיץ על הגילוי) - סקה, משנתבקש להסביר זאת, אמר באחת מאמרותיו, כי נגע בלוחית עת נשאל לעניין זה על-ידי השוטרים בשטח כאשר הגיע לרכב. אין אישור לגרסתו זאת על-ידי השוטרים דאהר או אריאל אמינוב - אך מנגד הללו לא נשאלו על טיעון זה של המשיב סקה.

ה. מפתח רכב המאזדה נמצא ברשותו של סקה בעת הגעתו למקום התאונה ועל-פי הראיות שמקורן בחברת ההשכרה, השוכרים קיבלו מפתח אחד בלבד. עובדה זאת מאושרת על-ידי סקה באמרותיו. הלה אישר אף, כי נעל את הרכב (הודעה מיום 15.03.14, שעה 16:44).

ו. השוד נשוא האישום השני בוצע, על-פי העדויות של בני משפחת פטריאגי וסרטוני האבטחה, בשעה 04:55. סקה הגיע לזירת העבירה דקות ספורות אחרי השוד, אף לגרסתו, משנודע לו על כך על-ידי אדם בשם חאלד (שפרטים נוספים לגביו אין הוא מספר), כי רכבו השכור נמצא בגן תמר (סמוך למקום השוד השני) לאחר תאונה. אין בפי המשיב סקה להסביר איך ידע אותו חאלד, כי עסקינן ברכבו ששכר יומיים קודם ואין הוא מוסר, כאמור, כל פרט נוסף לגבי אותו חאלד שיאפשר לזמנו לחקירה ולאימות.

ז. בחומר הראיות רצף חלקי של סרטי אבטחה המתעדים את שכירת רכב המאזדה מחברת "אלדן" ביום 13.03.14, את איסופו של האחר (המדינה סבורה שהוא אדם בשם קזז - אך מחמת היעדר ראיות לא הוגש נגדו כתב אישום), ביום 14.03.14 בסמוך לשעה 20:40 ע"י סקה מבניין הקולוני-ביץ' בבת-ים.

בהמשך, ביום 14.03.14, התבצע בסמוך לשעה 21:50 השוד לבית העסק "פיצוחי סיני" - שוד שתועד במצלמות האבטחה. על-פי עדותם של דורון צרפתי ודוד רוזן, השוד התבצע באמצעות רכב מאזדה לבן ללא מספרי רישוי.

לאחר מכן תועדה שהותם הנטענת של המשיבים בסרט ב"סינמה סיטי" סמוך לגלילות ואחר כך תועד רכב המאזדה במקום התאונה ובריחת השודדים מרכב המאזדה ממנה.

כן בחומר הראיות תיעוד במצלמות של הגעת אנשים במבנה גוף דומה לאלה של המשיבים ושל השודדים באירוע הראשון, לזירת התאונה מיד לאחריה. מאוחר יותר בסמוך לשעה 05:14 נראה מכאווי מגיע לביתו ברח' עבד אל-גאני ביפו ומעט אחר כך נראה רכב טויוטה שברשות משפחתו יוצא מהמקום. אותו רכב ובו מכאווי נראה בסרט נוסף בכניסה ובמקום מגורי קזז בשעה 05:55.

ח. כובע מצחייה שחור שבו נמצא ד.נ.א של סקה נתפס יבש בפח אשפה שתכולתו האחרת רטובה מגשם ברח' החיטה ביפו, הסמוך מאוד למקום אירוע השוד השני. המשיב אישר בחקירתו כי חבש כובע כזה ואף נראה חובש אותו בסרטי האבטחה (דו"ח גילוי ד.נ.א וחוו"ד).

ט. במסלול הבריחה של השודדים מרכב המאזדה בעקבות התאונה אחרי השוד נשוא האישום השני, נמצאו פרטי לבוש דומים לאלו שלבשו השודדים בשני אירועי השוד ובהם כפפות שחורות, חם צוואר וקפוצ'ון שעליו פסים כהים ולבנים לרוחב שכתוב עליו SKETCHERS (דו"ח שאדי מולא, צילומים מומי דיין). אף פרטי לבוש אלה

נמצאו יבשים בפחים שתכולתם האחרת רטובה מגשם.

י. פרטי הלבוש שנמצאו כמפורט לעיל, דומים לבגדים שלבשו השודדים כפי הנראה בצילום סרט האבטחה נשוא השוד באישום הראשון ובגדי החשודים הבורחים מהמאזדה 3 לאחר התאונה כפי הנראה בסרט האבטחה, ובגדי השודדים נשוא האישום הראשון כפי שצולם בסרט שם, ובגדי המשיבים כפי שנראים ביתר סרטי האבטחה ואף מבנה גופם דומה.

אין אפשרות מסרטי האבטחה, זאת, יש לאמר, לזהות פני השודדים או פני הנראים בהם כפני המשיבים.

יא. על-פי דו"ח של השוטר אריאל אמינוב מיום 15.03.14 שעה 05:17 ודו"ח של השוטר דאהר נידא משעה 05:10 באותו יום - סקא, עת דיבר עמם אחר הגיעו למקום התאונה "לחוץ" ו"מבוהל" והחל "להיות בלחץ".

יב. בהודעתו של סקה מיום 15.03.14 שעה 16:44 עמ' 9 מש' 279 אומר הוא כי מכאווי היה עמו ועם קזז בערב ובליל מעשי השוד.

יג. באמרתו של קזז מיום 02.06.14 שעה 12:23 (עמ' 7 ש' 187) אמר לו מכאווי כי משיב 1 נעצר לאחר שנגנב רכב המאזדה וגרמו עמו תאונת דרכים. עובדה זאת משתלבת עם עובדה נוספת והיא, שבדיקת מכשירי הטלפון של המשיבים ואיכונים שנעשו לפלאפונים מראים שסקה ומכאווי לא יצרו ביניהם קשר טלפוני עובר למעשי השוד.

יד. שני המשיבים אוכנו ביפו סמוך למקומות ביצוע מעשי השוד ובעת שהתרחשו המעשים, לא נרשמו במכשירים הסלולאריים שלהם שיחות יוצאות או נכנסות.

טו. שני אירועי השוד בוצעו על-ידי שלושה מבצעים. אחד מהשלושה נהג במאזדה 3 לבנה ללא מספרי רישוי, והשניים האחרים, שעל-פי העדויות משני מעשי השוד, דוברי ערבית או דוברי עברית במבטא ערבי, לובשים בגדים דומים בשני המעשים.

עובר לתאונה נמלטו ממנה אנשים בלבוש דומה. ביניהם אדם הלבוש בחולצה ועליה פסים כהים ולבנים - כחולצה שנמצאה בפח הזבל בקרבת מקום. מבנה הגוף של השודדים בשני האירועים דומה (ראה אמרות עבד והבה, אימן סולחי ודוד רוזן).

טז. מכאווי סירב לענות בחקירה לשאלות ושמר על זכות השתיקה.

יז. לעמדת התביעה, הסתבך סקה בשקרים בחקירותיו. בעניין אחד, גרסתו, כי ביום 14.03.14 בסמוך לשעה 18:00 שהה בבית מכאווי ועישן עמו נרגילה, נסתרה באמרתה של אשתו בנפרד של מכאווי, מיסא מכאווי, שסתרה גרסה זאת באומרה שבביתה רק נרגילה שלה שרק היא משתמשת בה, וכי מכאווי לא הגיע לביתה עם

חברים.

העניין האחר הוא העובדה שטענתו, כי נסע עם מכאווי וקזז לתחנת דלק "טלאל" ביפו לתדלק את רכבו של האחרון ובדרך עצרו בחנות "פיצוחי סיני", החזירו הרכב ונסעו עם המאזדה לסינמה סיטי בגלילות, נסתרה על-ידי בחורה שהייתה עמם, שאמרה שעצרו לתדלוק בסמוך לסינמה סיטי וכן על-ידי סרטי האבטחה של "פיצוחי סיני" שלימדו, כי בין השעות 02:00 ו-05:00 ביום 15.03.14, אין המשיבים או קזז נצפים במקום.

6. דין:

א. הלכה היא, כי בשלב בקשה למעצר עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת הנאשם בעבירות המיוחסות לו. בחינה זו אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעל לכל ספק סביר, אלא מסתפקת בבחינת הכח ההוכחתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה הגולמי.

ראיות לכאורה בהקשר זה הן ראיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט יוביל בסופו לביסוס אשמה מעבר לכל ספק סביר (בש"פ זאדה).

נפסק לא אחת "ראיות נסיבתיות עשויות להספיק לצורך הרשעה אם הן מובילות בהכרח למסקנה הגיונית אחת, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו...השאלה היא אם...זו אכן המסקנה העולה בהכרח מן הראיות, או שקיים הסבר סביר אחר לעובדות העולות מן הראיות - ברור כי התשובה תלויה במידה רבה בניסיון החיים ובשכל הישר של השופט (בש"פ 2512/96, מדינת ישראל נ' נסאסרה, פ"ד נ(2), 101, 104 (1996)).

ב. בית המשפט העליון, בבש"פ 4484/13, שמעון קופר נ' מדינת ישראל (25.07.13) קבע לדיות ראיות נסיבתיות בשלב זה של ההליכים:

"...את עמדתי העיקרית בסוגיה זו שטחתי בבש"פ 5588/12, זרבי נ' מדינת ישראל (24.09.12). כפי שהובהר שם, הרשעה בסיום המשפט על בסיס ראיות נסיבתיות נשענת על שתי קומות: הראשונה - ראיות מסוימות הוכחו מעל לכל ספק סביר. השנייה - השתלבותן של הראיות יוצרת פסיפס המוביל לתוצאה הגיונית אחת והיא הרשעת העורר.

בשלב הנוכחי בו אנו מצויים השאלה איננה האם יש להרשיע את העורר, אלא האם יש לעצור אותו עד תום ההליכים גם כאן יש לבחון את הדברים בשני שלבים. תחילה יש לבחון האם כל אחת מהראיות כשלעצמה הוכחה לכאורה. לאחר מכן יש לבחון האם מכלול הראיות שהוכחו לכאורה מצדיק מעצר עד תום ההליכים. בהקשר זה ציינתי כי תיתכנה שלוש אפשרויות:

"הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן

מובילות למסקנה מרשיעה אחת. גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת העורר וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כן, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים".

זוהי, אפוא, השאלה עמה יש להתמודד: האם מכלול הראיות הנסיבתיות מוביל לתמונה מרשיעה ברורה. או לכל הפחות מקים סיכוי סביר להרשעה? או שמא גם אם יינתן מלוא המשקל לכל הראיות הנסיבתיות, לא ניתן יהיה - ולו ברמה של סיכוי סביר - להרשיע את העורר?"

ג. כן נקבע כי:

"...זה מכבר נפסק כי קיומן של ראיות נסיבתיות שיש בהן כדי לקשור נאשם למעשים המיוחסים לו בכתב האישום, בצירוף שמירתו על זכות השתיקה, יש בהן כדי להקים את התנאי של קיומן של ראיות לכאורה לצורך מעצרו עד לתום ההליכים נגדו [ראו: בש"פ 6169/12 קסנטיני נ' מדינת ישראל, פסקה 16 להחלטה (25.08.12)]; בש"פ 3241/13, חמוד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 להחלטה (21.05.13)]."

ד. בחינת חומר הראיות עליו הוצבע לעיל תלמד, כי לשלב הנוכחי של ההליכים קיימות ראיות נסיבתיות בענייניו של המשיב סקה שכל אחת מהן, אין בה כשלעצמה די כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה, אך בהצטברן יחדיו הן מקימות "ראיות לכאורה" ברמת הדרגה השלישית שמנה בית המשפט העליון בפרשת קופר. כלומר, הן מייצרות רמה של סיכוי סביר להרשעה.

מראה דמותם הכללית של השודדים בשוד שצולם (נשוא האישום הראשון) בשל מבנה גופם ולבושם, בעיקר כותונת הפסים, שנמצאה בפח האשפה בקרבת מקום השוד נשוא האישום השני, והנראות על גופו של הבורח מהמאזדה לאחר התאונה, העובדה ששני מעשי השוד נעשו בסיוע רכב מאזדה 3 לבנה ללא מספרי רישוי - יוצרת קשר אמיץ בין שני מעשי השוד.

אף זהות או קרבת המקום שבין שני מעשי השוד וקרבת הזמנים - כשבע שעות ביניהם, מחזקת הראיות הנסיבתיות. בנוסף, העובדה שאותו רכב מאזדה נשכר ביום 13.03.14, כ-48 שעות ופחות ממעשי השוד ונזנח על-ידי השודדים ליד מקום השוד השני - מוסיפה נדבך נוסף לקשר בין המשיב למעשים.

הפרש הזמנים הקצר והנמדד בדקות בין גילוי של סקה, לגרסתו, כי רכב המאזדה נגנב ועד הגיעו חזרה למקום התאונה, כאשר אין במאזדה כל ממצא אובייקטיבי המאשר את גניבתה, מחזק הפסיפס הראייתי גם כן - כך בוודאי כאשר אין סקה מאפשר באופן אמיתי לבדוק גרסתו כיצד נודע לו כה מהר על התאונה שבה היה מעורב הרכב. העובדה שרכב המשיבים היה מעורב בשוד מוכחת לכאורה באמצעות העדות של הנשדדים באישום השני על כך שהנגנב בשוד, סיגריות ובקבוקי אלכוהול, נמצאו בו (חזקה תכופה מאוד) והעובדה כי הנמצאים בה נמלטים ממנה אחרי התאונה תוך איום באקדח.

בוודאי שמציאת כובע ובו ד.נ.א של סקה בקרבת מקום השוד מחזקת הקשר של הלה לביצוע השוד, וכך אף מציאת טביעת אצבעו בחלק הפנימי של מספר הרישוי של הרכב (אם כי לכך יש לו הסבר אפשרי - שלא נסתר).

למעורבות אותם שוודדים בשני מעשי השוד תוסיף "השיטה" הזוהה - כמפורט לעיל. שלושה שוודדים שאחד מהם נהג, בגדים דומים ומבנה גוף דומה, שימוש באקדח תוך ירי בו כדי לאיים ולהפחיד הנשדדים, ביצוע המעשה והימלטות ברכב. (ראו לעדות שיטה ע"פ 3372/11, **קצב נ' מדינת ישראל**, פסקאות 332-342, כב' הש' נאור, 10.11.11).

לא מצאתי ליתן משקל ל"שקרי" המשיב סקה הנטענים על-ידי המבקשת לחיזוק הראיות נגדו. השקרים הנטענים הינם בעניינים שוליים ואין מדובר בשקרים שניתן לעשות בהם שימוש לשקרי נאשם (ע"פ 677/84, **דוד נ' מדינת ישראל**, פ"ד מא(4), 33).

ה. באשר למשיב מכאווי, עומדות לחובתו הראיות הלכאוריות העולות מפיו של סקה, כי היה עמו בערב ובליל האירועים, היותו, אף הוא שוכר המאזדה, שתיקתו בחקירה והתנהגותו המפלילה בכך שלא הגיע למשטרה כחודשיים ימים בודעו שהוא דרוש לחקירה. אף ההיגיון הנסמך על הודעתו של קזז, כי מכאווי אמר לו כי סקה נעצר ליד מקום התאונה, עובדה שבשל ההוכחה שלא היה קשר טלפוני בין השניים, יכול היה לדעת זאת רק אם היה במקום - מוסיפה לראיות הלכאוריות.

עם זאת, לא ניתן, כאמור, לזהות זיהוי פנים את המשיב מכאווי כמי שמגיע לזירת אירוע השוד השני, כפי שטוענת התביעה, שנראה בסרטים. להבדיל מסקה, אין הוא מודה בהגעתו למקום ואין ראיות אובייקטיביות כ-ד.נ.א או טביעת אצבע שהיה במקום.

ללא ספק, רמתן של הראיות הנסיבתיות כנגד המשיב מכאווי; אף כי אקבע שהן קיימות, אין הן ברמה גבוהה ובוודאי שהן נופלות בחוזקן מאלה העומדות כנגד סקה.

ו. כאמור וכמפורט, עסקינן בעבירות חמורות ביותר המייחסות למשיבים, ובעיקר עבירות המצביעות על רמת מסוכנות גבוהה.

עד כאן למעשים.

באשר לעושים: לחובת המשיב סקה, יליד 1991, אין עבר פלילי כלל.

בעניינו של המשיב מכאווי, יליד 1985, ה"ראיות לכאורה" חלשות מעט, אך לחובתו עבר פלילי בעבירות החזקת סכין וקבלת נכסים שהושגו בפשע על-פי סעיפים 186 ו-411 לחוק העונשין, עבר פלילי שאינו מכביד. מנגד, לחובתו של האחרון עילת מעצר של חשש להימלטות כמפורט לעיל.

ז. בנסיבות אלו, הנני מוצא שיש לקבל תסקיר מעצר בעניינם של שני המשיבים לבחינה האם יש מקום וניתן לשחררם לחלופת מעצר הדוקה, אשר תאיין את מסוכנותם הרבה העולה מהעבירות.

דבר ההחלטה יודע לשירות המבחן.

נקבע לדיון המשך בבקשה ולקבלת תסקירי שירות המבחן ליום **09.07.14**, שעה **09:00**.

תשומת לב אנשי הליווי, שבאותו יום למשיבים יש דיון גם בתיק העיקרי, ויש להביאם בפני שני מותבים שונים.
תשומת הלב שמדובר בשני תיקי ב"ש נפרדים המתנהלים יחדיו.

המשיבים יובאו באמצעות שב"ס במועד שנקבע.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ד, 19 יוני 2014, במעמד הצדדים והמשיבים.

רענן בן-יוסף, שופט